

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716201825
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2716201825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členov senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobkyne: TELERVIS PLUS a.s., Bratislava, Staré Grúnty 7, IČO: 35 717 769, zastúpenej advokátom: JUDr. Vratislav Šteffek, Bratislava, Nám. Martina Benku 6, proti žalovanej: W. Q., nar. XX. U. XXXX, bytom M., X. XXXX/XX, o 531 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 10. novembra 2016 č. k. 7C/104/2016-36 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia m e n í tak, že peňažné plnenia týmto rozsudkom priznané povoľuje žalovanej zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatné vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 379 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 379 eur od 11. februára 2014 do zaplatenia a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Súčasne vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, v znení uvedenom v bode 3 Obchodných podmienok. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 10, § 563 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/, § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 497, § 502 ods. 1 ObZ (Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z. v znení neskorších predpisov a čl. 3b.1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS. Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere medzi stranami konania dňa 31. júla 2013, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 400 eur, ktorý sa zaviazala žalobkyni vrátiť v celkovej výške 552 eur, mesačnými splátkami vo výške 54,60 eur (10 mesiacov) a prvé tri mesiace vo výške 2 eurá. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok žalovanou splácať dlh dohodnutým spôsobom, došlo k zosplateniu celého dlhu 10. februára 2014 a vzniku povinnosti žalovanej zaplatiť dlžnú sumu s úrokmi z omeškania. Z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch (rozčlenenie jednotlivých splátok) žalobkyni bola priznaná nevrátená časť poskytnutej istiny s úrokom z omeškania. Z dôvodu dojednania neprijateľnej podmienky uvedenej v bode 3 Obchodných podmienok, súd prvej inštancie vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 263 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskoršieho predpisu). Vzhľadom na

pomer úspechu žalobkyne v rozsahu 71,37% a úspech žalovanej v rozsahu 28,63%, nárok na náhradu trov konania vznikol žalobkyni v rozsahu 43%. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, len voči zročnosti priznaných peňažných plnení žalobkyni (lehote plnenia), podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc jeho zmenu, povolením mesačných splátok. Odvolanie odôvodnila nespôsobilosťou uhradiť dlh jednorazovo v plnej výške.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

6. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

7. Žalovaná svoj návrh na povolenie splátok odôvodňovala nespôsobilosťou zaplatiť dlh jednorazovo, prihladajúc na výšku peňažného plnenia, k splneniu ktorého bola rozsudkom súdu prvej inštancie zaviazaná jednorazovo. Keďže žalobkyňa nenamietala v odvolacom konaní povolenie mesačných splátok žalovanej, odvolací súd rozhodol o povolení mesačných splátok vo výške 50 eur, splatných vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Pri posudzovaní výšky splátok bolo prihladané na dohodnutú výšku pôvodných mesačných splátok.

8. Povolenie mesačných splátok je podmienené ich riadnym a včasným plnením, inak v prípade omeškania žalovaná môže stratiť výhodu splátok a vznikne jej povinnosť zaplatiť dlh jednorazovo.

9. Princíp vyváženej ochrany oboch procesných strán, vzhľadom na neúnosnosť jednorazového plnenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, odôvodňoval povolenie splátok na zaplatenie dlhu žalovanou. Výška splátok spĺňa i požiadavku primeranosti k celkovej dĺžke doby zaplatenia dlhu.

10. Odvolací súd preto podľa § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti splatnosti pohľadávky zmenil, spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto rozsudku.

11. Podľa § 367 ods. 3 CSP (206 ods. 3 O. s. p.) ak odvolanie smeruje len proti výroku o splatnosti pohľadávky, právoplatnosť ostatných výrokov napádaného rozsudku nie je dotknutá.

12. Z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej však preukázateľne trovy konania v odvolacom konaní nevznikli, preto bolo rozhodnuté o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

13. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.